

tror jeg, netop paa en saadan Maade, at jeg for min Person ialtsald endnu ikke har opgivet Saa- bet om at faae nogle af dem gjenneførte. Jeg skal imidlertid paa Grund af den fremrykkede Tid og den lange Diskussion modstaa denne Fristelse og lade dette ligge til nærmere Behandling og Overveelse i det forventede Udvalg. — Jeg skal endnu kun benytte Leiligheden til at imødegaa nogle enkelte Ytringer, som saldt fra det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti). Den Varme, jeg kan endogsaa sige overordentlige Varme, hvormed dette ærede Medlem traadte op og forsvarede den mindre bemidlede Fiskers Interesser ligeoverfor Eierne af Rystfiskerier, ligeoverfor Godseierne og ligeoverfor en naungtven Dvs Byraad og Flere, viser jo noksom, at det ærede Medlem virkelig selv var overbevist om Rigtigheden af sine Udtalelser. Jeg for min Person skjønner nu ikke Andet, end at det ærede Medlem ikke har været fuldstændig inde i den Sag, om hvilken han udtalte sig. Naar det ærede Medlem — indrømmende, at Eierne af Rystfiskerierne have Ret til Alestader, paa saadan Maade, at man ikke kan fratage dem denne Ret, — ikke bestomindre formener, at Grændsen for den Længde, den Udtrækning, som disse Alestader skal have i Havet, burde være markeret med en bestemt Bandedybde, som det ærede Medlem angav at være, hvor en Mand kan bunde — saaledes forstod jeg det ærede Medlem —, tror jeg, at det er en ganske overordentlig Misforstaaelse. Naar en Mand har Ret til at sætte Alestade eller Alegarn, sætter han dem jo ud inde fra Land. Landforbindelsen dannes af en Arm eller Gjerde, om jeg saa maa sige, af Ret, og for Enden af dette Gjerde kommer Rusen til at staa. Det vilde sandelig være til liden Fortjeneste eller Fornøielse, om vedkommende Godseier kun havde Lov til at sætte nogle Garn ud i Vandet paa saadanne Steder, hvor han aldrig kunde fange nogen Fisk; det kan dog Ingen betvivle. Nei, han maa netop ud over den Dybde, hvor en Mand kan bunde, ud paa 4—5 Favne Vand — maaske lidt mere, maaske lidt mindre — men han maa ud paa dybere Vand, hvis han vil fange Fisk. Hvis Grændsen skal være, hvor en Mand kan bunde, eller hvor Vaaden kan flyde, vilde det være akkurat det samme, som om Vedkommende ingen Ret havde. Hvad det angaar, at Afstanden mellem de forskjellige Redskaber er markeret paa en maaske, efter det ærede Medlems Opsættelse, vigtig Maade, i det fremlagte Lovforslag, maa jeg dog dertil bemærke, at denne Afstand slet ikke er sat udelukkende med den Hensigt at skulle værne Fiskerne overfor dem, der eie Rysten. Nei, den er sat med fuldt saa meget Hensyn til Forholdet mellem Fiskerne indbyrdes, og det behøver vist ikke nogen meget lang Motivering, at hvis der ikke

kommer en Regel i Loven om Afstanden mellem Fiskeriredskaber, vilde der ikke forløbe 24 Timer efter Lovens Vedtagelse, før Fiskerne vare oppe at nappes; thi naar En havde sat sit Garn et Sted, saa vilde en Anden sætte sit umiddelbart foran, og derved forhindre, at den første fangede Noget. Jeg kan ikke bestomindre dog paa en vis Maade være enig med det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), nemlig hvorefter Afstandene bør være, som af ham nævnt, 30 Favne, eller som nævnt andetsteds i Lovforslaget, 500 eller 100 Favne. Jeg er enig med det ærede Medlem i, ikke at anse det for hensigtsmæssigt, at der saalebes i Loven fastsættes bestemte Afstande, som skulle være passende til alle Forhold og paa alle Steder i Danmark; jeg tror, at det vilde kunne give Anledning til virkelig Misforstaaelse. Jeg skal tage et Exempel. Naar Netten til Alestadets Udtrækning eksempelvis var 500 Favne, maa Forholdet paa enkelte Steder kunne være saaledes, at Vedkommende, der havde Alevaad eller Alestader der, ikke behøvede at gaa disse 500 Favne ud, men kunde nøies med at gaa halvt eller tre Fjerdedele saa langt ud, men saa kunde der maaske optaa Misforstaaelse om, hvorefter han ikke havde Ret til et Stykke udenfor Enden af sine Garn til den Afstand, som Loven hjemlede ham. Hvis altsaa det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds har ment, at det vilde være hensigtsmæssigere at lade den faste Bestemmelse af den giene Længde udgaa, hvorefter det vilde være det Rigtigste at henflytte den under Vedtagterne, saaledes at Vedtagterne fastsatte Afstanden i Forhold til det og det Steds naturlige Forhold, om Rysten er steil eller flad osv., kunde jeg meget godt gaa med det ærede Medlems Anskuelse. Jeg tror i det Hele, at den Interesse og Varme, hvormed de forskjellige Talere, som have behandlet dette Thema, have fremsat deres Anskuelser, varsler godt for, at dette Lovforslag kan blive til Lov, og jeg skal for mit Vedkommende være særdeles villig til paa forskjellige Punkter at vige bort fra, hvad jeg anser for det Rette, naar jeg da tillige kan forudsætte, at andre Medlemmer og den høitærede Minister paa andre Punkter ville være villige til at gjøre ligesaa.

Sage: Det er blot et enkelt Punkt, jeg vil tillade mig at fremhæve, og jeg skal meget hurtigt blive færdig dermed. Det er maaske flere ærede Medlemmer bekendt, at der ved Indløbet til Høgestrømmen og andre Steder iaar har været drevet Fiskeri af fremmede Fiskere, navnlig fra vor sydlige Nabos Side, paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tvivl om, at det har i højeste Grad været ødelæggende for det Fiskeri, som de danske Fiskere drive. Jeg skal i denne Henseende